

**КРИВИЧНО ДЕЛО ДАВАЊЕ ЛАЖНОГ ИСКАЗА
ИЗ ЧЛАНА 335. СТАВ 2. У ВЕЗИ СТАВА 1. КЗ**

Давање наследничке изјаве пред судом, у својству учесника у поступку, не представља извођење доказа саслушањем странке у судском поступку.

Из образложења:

Првостепеном пресудом окривљени су, на основу члана 355. тачка 1. ЗКП, ослобођени од оптужбе да су извршили по једно кривично дело давање лажног исказа из члана 335. став 2. у вези става 1. КЗ.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили надлежни тужилац, побијајући пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и пуномоћник оштећене из свих законом предвиђених разлога.

Пресудом Апелационог суда у Београду одбијене су као неосноване наведене жалбе и потврђена првостепена пресуда.

Наиме, и по налажењу Апелационог суда у Београду, давање наследничке изјаве пред судом, у својству учесника у поступку, не представља извођење доказа саслушањем странке у судском поступку, већ истом изјавом учесник у ванпарничном поступку, као заинтересовано и незаинтересовано лице, даје суду изјаву да ли се прима наслеђа или се наслеђа одриче.

Кривично дело давање лажног исказа из члана 335. став 2. у вези става 1. КЗ чини онај ко приликом извођења доказа саслушањем странака у судском или управном поступку да лажан исказ, а на овом исказу буде заснована одлука донесена у том поступку.

Како су у предметном оставинском поступку окривљени на оставинској расправи саслушани као учесници у поступку, а не приликом извођења доказа саслушањем странака, то се, и по налажењу Апелационог суда у Београду, у радњама окривљених не стичу елементи предметног кривичног дела.

Стога је правилно првостепени суд, на основу одредбе члана 355. тачка 1. ЗКП, окривљене ослободио од оптужбе да су извршили по једно кривично дело давање лажног исказа из члана 335. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, јер дело које је предмет оптужбе није кривично дело.

(Пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 3599/12 од 12. фебруара 2013. године – пресуда Првог основног суда у Београду К. бр. 5024/11 од 23. марта 2012. године).

*Аутор сентенце: Бранислава Муњић,
виши судијски сарадник Апелационог суда у Београду*